

BORGARTING LAGMANNSRETT

DOM OG KJENNELSE

Avsagt: 01.11.2006

Saksnr.: 05-073084ASI-BORG/01

Dommere:

Lagmann
Lagdommer
Lagdommer

Jan Martin Flod
Mette Jenssen
Harald Georg Nyhus

I	Anke		
	Ankende part	Verdens Gang AS	Advokat Cato Schiøtz
	Ankemotpart	Johan Grimborg	Advokat Arne Meltvedt
II	Motanke		
	Ankende part	Johan Grimborg	Advokat Arne Meltvedt
	Ankemotpart	Verdens Gang AS	Advokat Cato Schiøtz

Saken gjelder spørsmålet om Johan Grimborg har krav på erstatning for ikke-økonomisk skade (oppreisning) i medhold av skadeserstatningsloven § 3-6 etter at avisen VG trykket et bilde av ham, hvor det i teksten under feilaktig ble opplyst at bildet viste Helge Fossmo, som da var siktet for drap.

Sakens bakgrunn:

I forbindelse med dekningen av en alvorlig og mediefokusert drapssak – ”Knutbysaken” – i Sverige trykket VG den 29. januar 2004 på side 9 i sin første utgave av avisen et fargebilde av Grimborg. Bildet var plassert over tre spalter i tilnærmet full spaltehøyde og var ledsaget av følgende billedtekst:

”DRAPSSIKTET: Pastor Helge Fossmo var forstander i frikirkemenigheten”.

”Knutbysaken” var VGs desidert største hovedsak 29. januar og var gitt plass på ca ¾-deler av forsiden, men der med et annet – og riktig – bilde av den drapssiktede.

Også i den andre utgaven av avisen som utkom samme dag, ble det trykket et bilde av Grimborg med feilaktig angivelse av at bildet viste Helge Fossmo. I denne utgaven var imidlertid bildet kun trykket i passfotostørrelse.

Bildet av Grimborg ble med samme feilaktige tekst også lagt ut på VGs internettsider.

Den 30. januar 2004, dvs. dagen etter at bildet av Grimborg var publisert, ble Arnstein Johansen, som er redaksjonssjef i VG, kontaktet av nyhetssjefen i TV2, som antydte at avisen kunne ha brukt feil bilde. Johansen tok da umiddelbart kontakt med Aftenbladet, som VG hadde mottatt bildet fra. Aftenbladets første tilbakemelding var at fotografen som hadde tatt bildet, fastholdt at dette viste den drapssiktede Helge Fossmo. Men etter at Aftenbladet hadde foretatt ytterligere undersøkelser, konstaterte avisen at bildet ikke var av Fossmo, men av Grimborg, og meddelte dette videre til Johansen.

Da Johansen ble gjort oppmerksom på feilen, forsøkte han umiddelbart å ringe Grimborg – men fikk ikke kontakt med ham. Rett før midnatt den 30. januar 2004 sendte Johansen derfor en e-post til Grimborg, hvor han redegjorde for hva som hadde skjedd og beklaget dette. Videre ble et inntatt en beklagelse i lørdagsutgaven av VG for 31. januar 2004.

Grimborg leste ikke den e-posten som Johansen hadde sendt ham og ble først senere oppmerksom på at VG hadde publisert bildet av ham. Gjennom sin advokat fremmet han da et krav om erstatning/oppreisning på kr. 75.000.

Etter at VG hadde avvist kravet, tok Grimborg ut stevning for Oslo tingrett 10. august 2004. For tingretten anførte Grimborg at det forelå grunnlag for oppreisning både etter skadeserstatningsloven § 3-6 annet ledd, jf første ledd siste punktum, og etter åndsverkloven § 55 første ledd siste punktum. I tillegg anførte han at det var grunnlag for å kreve erstatning i form av fraleggelse av den netto fortjeneste VG måtte å ha hatt som følge av lovstridig billedbruk, jf åndsverkloven § 55 annet ledd.

VG bestred alle de grunnlagene som ble påberopt av Grimborg.

Oslo tingrett avsa 24. februar 2005 slik dom:

1. Verdens Gang AS v/styrets formann dømmes til innen fjorten dager fra forkynnelsen av denne dom å betale til Johan Grimborg kr 100.000,-.
2. Verdens Gang AS v/styrets formann dømmes til innen fjorten dager fra forkynnelsen av denne dom å betale saksomkostninger til Johan Grimborg med kr 78.725,-, med tillegg av den til enhver tid gjeldende rente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd, for tiden 8,75 % p a, fra forfall og til betaling skjer.

VG har anket tingrettens dom og Grimborg har tatt til motmæle.

Under saksforberedelsen for lagmannsretten har VG som et nytt frifinnelsesgrunnlag anført at åndsverkloven 45c – som Grimborg påberopte seg for tingretten og som tingretten har lagt til grunn for sin avgjørelse – ikke kommer til anvendelse. Dette fordi det fremgår av åndsverkloven § 58 tredje ledd at § 45c kun gjelder for avbildninger av personer som ”*er eller har vært bosatt i riket*”, dvs. i Norge. Grimborg er imidlertid bosatt i Sverige og kan derfor ikke påberope seg bestemmelsen. Grimborg har frafalt anførselen om at avisens gjengivelse av bildet av ham representerte et brudd på åndsverkloven.

Ankeforhandling ble holdt i Borgarting lagmannsretts hus 10. oktober 2006. Grimborg avga partsforklaring. Det ble avhørt to vitner og foretatt slik dokumentasjon som rettsboken viser.

Partene har inngitt anførselsskriv. Gjengivelsen av anførslene er i hovedsak basert på disse, men er justert på bakgrunn av det som fremkom under ankeforhandlingen.

Den ankede part, VG, har i det vesentlige anført:

Det foreligger fire alternative og uavhengige frifinnelsesgrunnlag:

For det første anføres at det ikke foreligger noen beskyldning mot Grimborg, hvilket innebærer at grunnvilkåret i straffeloven § 247 ikke er oppfylt. Ved vurderingen av om det foreligger en beskyldning, må det foretas en helhetsvurdering av avisens samlede dekning av "Knutbysaken", hvor både forutgående og etterfølgende reportasjer tas i betraktning. Avgjørende er hvilket inntrykk den alminnelige leser sitter igjen med etter å ha lest alle VGs relevante reportasjer om saken.

Av bildeteksten som stod under bildet av Grimborg, fremgår det klart at det er Helge Fossmo som er drapssiktet. Grimborgs navn nevnes ikke noen steder i avisen. For alle som kjenner Grimborg og for alle som fulgte de forutgående og de etterfølgende reportasjer, må det derfor ha vært åpenbart at det var Helge Fossmo, og ikke Grimborg, som var drapssiktet.

Den ankende part anfører på denne bakgrunn at ikke en eneste leser som har lest VGs reportasjer, har oppfattet det slik at det er Grimborg som var siktet og senere tiltalt og dømt i saken. Det foreligger således ingen ærekrenkende beskyldninger mot Grimborg. Grunnvilkåret etter skadeserstatningsloven § 3-6 er derfor ikke oppfylt.

For det andre er heller ikke kravet til rettsstrid oppfylt. Det vises i denne forbindelse til EMK artikkel 10 og den høye toleranse for feil og unøyaktigheter i pressens fremstillinger som EMD-praksis og nyere høyesterettspraksis har lagt til grunn, særlig i saker av stor allmenn interesse. "Knutbysaken" hadde en kvalifisert allmenn interesse.

For at det skal foreligge en ærekrenkelse, må kravet til "a pressing social need" være tilfredsstillt. Dette er et meget snevert unntak fra hovedregelen om pressens ytringsfrihet og krever svært tungveiende grunner. Slike tungtveiende grunner foreligger ikke i denne saken. Det dreier seg om et beklagelig hendelig uhell, hvor Grimborg ikke er påført noen omdømmeskade. Det er ingen, verken i Grimborgs nære omgangskrets eller andre, som har oppfattet det slik at Grimborg var siktet for drap. Det må videre tas i betraktning at VG, etter at feilen ble oppdaget, håndterte saken forbilledlig.

Det er for øvrig ikke slik at enhver feil skal medføre erstatnings-/oppreisningsutbetalinger. Forvekslingen som ble gjort i dette tilfellet ligger godt innenfor den toleransegrense som pressen er gitt i ytringsfrihetssammenheng, og det aktuelle oppslaget er således ikke rettsstridig.

Under enhver omstendighet er kravet til subjektiv skyld ikke tilfredsstillt. Dette fordi det ikke foreligger noen uaktsomhet fra VGs side. Det vises i den forbindelse til at forvekslingen ble begått av Aftonbladet, enten av fotografen eller noen annen i den svenske avisen, og at VG ikke hadde noen foranledning til å betvile riktigheten av Aftonbladets opplysninger om at fotografiet fremstilte Grimborg.

Feilsikringssystemet med at det er fotografen som har tatt bildet som skal utstyre det med riktige opplysninger og beskrivelse er felles for hele Europa, og har fungert svært godt i flere år. VG har et nært samarbeid med Aftenbladet, og de to avisene har gjennom en årrekke utvekslet flere tusen bilder uten at det har skjedd en tilsvarende feil. VG kan således ikke på noen måte bebreides for å ha stolt på den informasjonen som fulgte bildet. Dette gjelder særlig når man tar i betraktning de interne forskjellene i Helge Fossmos utseende og den dårlige billedkvaliteten i de bildene VG hadde forut for reportasjen, sammenholdt med den betydelige portrettlikheten det var mellom bildene av Grimborg og bildene av den drapssiktede. Ikke mindre enn seks personer i VG så på bildene uten å oppdage forvekslingen – noe som underbygger at det ikke ut fra en visuell sammenligning var grunn til forvekslingsmistanke.

VG kan heller ikke ilegges erstatningsansvar etter skadeserstatningslovens § 3-6 annet ledd for anonyme eller kumulative feil. Dette fremgår av forarbeidene til bestemmelsen og av juridisk teori. Man må således identifisere hvem som eventuelt har opptrådt uaktsomt. Dersom det er flere involverte, kan ikke handlinger begått av forskjellige kumuleres til en uaktsom handling, men må vurderes separat. Kravet til subjektiv skyld er således ikke tilfredsstilt.

Som et siste frifinnelsesgrunnlag anføres at skadeserstatningsloven § 3-6 annet ledd er fakultativ. Det er tale om en "kan"-bestemmelse, og det er ikke slik at det er noe automatikk i at enhver injurie medfører oppreisningsansvar. I nærværende tilfelle er det ingen som har oppfattet det dit hen at det var Grimborg som var drapssiktet. De få i Grimborgs krets som har lest VGs reportasje skjønnte umiddelbart at det var tale om en misforståelse. Grimborg bor i Sverige hvor VG ikke kommer ut og leses av svært få. Oppreisning skal være et plaster på såret for mental tort og svie. Dette grunnvilkåret er ikke tilfredsstilt, og lagmannsretten bør derfor benytte den fakultative adgangen til å frifinne den ankende part på dette grunnlag.

Det er nedlagt slik påstand:

1. Verdens Gang AS frifinnes.
2. Verdens Gang AS tilkjennes sakens omkostninger for Oslo tingrett og Borgarting lagmannsrett.

Ankemotparten, Johan Grimborg, har i det vesentlige anført:

Bildet av Grimborg med den tilhørende teksten innebar at Grimborg uriktig og uforskyldt ble fremstilt som en drapsmann overfor VGs vel 1,3 millioner lesere. Dette er rettslig sett å

betrakte som en realinjurie, og ble av Grimborg oppfattet som særdeles krenkende og injurierende.

Grimborg tilkommer oppreisning i medhold av skadeserstatningsloven § 3-6, idet en eller flere av VGs ansatte har opptrådt uaktsomt ved presentasjonen av Grimborg som drapsmann.

Ved vurderingen av hvilke krav som må stilles til VGs opptreden, er det relevant å se hen reglene i Norsk Presseforbunds "Vær varsom plakat". Av disse reglene fremgår blant annet at pressen skal være kritisk i valg av kilder og kontrollere at opplysninger er korrekte (pkt. 3.2), unngå forhåndsdomming (pkt 4.5.) og være varsom med bruk av navn og bilde i kriminal- og rettsreportasjer (pkt. 4.7.).

En avis som VG må ha sikkerhetsrutiner som gjør det mulig å hindre feil billedbruk. Dette gjelder spesielt i saker som den foreliggende, hvor det var tale om utlevering av mennesker i en alvorlig drapssak. En ukontrollerbar "visuell vurdering" av mottatte bilder innen redaksjonen er ikke tilstrekkelig. Faren for å utsette utenforstående for store belastninger har vært fremtredende. I dette tilfellet kunne VG eksempelvis ha kontaktet fotografen i Aftenbladet som hadde tatt bildet av Grimborg, og bedt om hans bekreftelse på at dette virkelig var riktig person.

Grimborg bestrider at det foreligger en betydelig portrettlikhet mellom ham og Helge Fossmo, slik VG har anført. Dessuten, dersom det skulle ha foreligget en slik likhet, skjerper dette kravet til aktsomhet, fordi forvekslingsfaren da blir større.

Det forhold at VG i sin omtale av "Knutbysaken" den 29. januar 2004 også benyttet feil bilde av den drepte, Alexandra Fossmo, underbygger at VG ikke hadde tilfredstillende kontrollrutiner.

Det bestrides at det etter skadeserstatningsloven § 3-6 annet ledd ikke kan ilegges erstatningsansvar for anonyme eller kumulative feil, slik VG har anført. Det er tilstrekkelig å godtgjøre at den ærekrenkende handling er utført av noen som handlet i avisens tjeneste, og det kan ikke innfortolkes noe krav til nærmere spesifisering av vedkommendes identitet.

EMK artikkel 10 kan ikke fritta VG for erstatningsansvar. Bestemmelsen gir intet vern for slike faktiske feil som VG her har begått. Det finnes heller ingen avgjørelser av EMD eller Høyesterett som kan gi grunnlag for å fritta VG for ansvar. Kravet til "pressing social need" er innfridd. Ingen skal måtte avfinne seg med å bli presentert som drapsmann, hvor vedkommende på ingen måte har invitert til selv å bli omtalt. Heller ikke hensynet til pressefriheten kan tilsi at VG skal fritas for ansvar.

For så vidt gjelder VGs anførsel om at skadeserstatningsloven § 3-6 annet ledd er en "kan"-bestemmelse, hvor domstolenes adgang til å tilkjenne erstatning er fakultativ, anføres at det i denne saken ikke foreligger noen særlige grunner til å frifinne for VG for ansvar.

Selv om rettspraksis gir grunnlag for å tilkjenne et større erstatningsbeløp, aksepterer Grimborg det beløp som tingretten har fastsatt i medhold av åndsverkloven § 55 som passende også ved anvendelse av skadeserstatningsloven § 3-6.

Det er nedlagt slik påstand:

1. Verdens Gang AS dømmes til å betale til Johan Grimborg kr. 100.000,- med tillegg av den til enhver tid gjeldende rente etter forsinkelsesrentelovens § 3 fra forfall til betaling skjer.
2. Johan Grimborg tilkjennes saksomkostninger for begge instanser med tillegg av den til enhver tid gjeldende rente etter forsinkelsesrentelovens § 3 fra forfall til betaling skjer.

Lagmannsretten ser slik på saken:

Partene har for lagmannsretten vært enige om at åndsverkloven § 45c, jf. § 55, som tingretten la til grunn for sin avgjørelse, ikke kommer til anvendelse. Lagmannsretten skal derfor kun ta stilling til spørsmålet om Grimborg har krav på erstatning for ikke-økonomisk skade (oppreisning) etter skadeserstatningsloven § 3-6. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"Den som har krenket en annens ære eller privatlivets fred, skal, så fremt han har vist uaktsomhet eller vilkårene for straff er tilstede, yte erstatning for den lidte skade og slik erstatning for tap i fremtidig erverv som retten under hensyn til den utviste skyld og forholdene ellers finner rimelig. Han kan også pålegges å betale slik erstatning (oppreisning) for skade av ikke økonomisk art som retten finner rimelig."

Det fremgår av det siterte at erstatning for ikke-økonomisk skade forutsetter at det foreligger en ærekrenkelse (injurie) eller en krenkelse av privatlivets fred, og at den som gjøres ansvarlig har opptrådt uaktsomt.

I likhet med tingretten er lagmannsretten av den oppfatning at VG ikke har opptrådt uaktsomt, og at Grimborg derfor ikke har krav på erstatning i medhold av skadeserstatningsloven § 3-6. Lagmannsretten vil begrunne dette nærmere nedenfor, men vil først kommentere spørsmålet om publiseringen av bildet av Grimborg representerer en ærekrenkelse.

Den ankende part har anført at publiseringen ikke er injurierende. Dette fordi det av teksten som ledsaget bildet av Grimborg og av innholdet i VGs artikler om "Knutbysaken" klart fremgikk at det var Helge Fossmo som var drapssiktet.

Lagmannsretten er ikke enig i dette.

Bildet av Grimborg var ledsaget av en billedtekst hvor det stod at bildet viste drapssiktede, Helge Fossmo. Kombinasjonen av tekst og bilde innebar at personen på bildet – dvs. Johan Grimborg – uriktig ble fremstilt som en person som var siktet for drap. Etter lagmannsrettens oppfatning er dette en klar krenkelse av Grimborg personlig. Utad er det i utgangspunktet også en krenkelse av Grimborgs omdømme. Det forhold at det av teksten – både billedteksten og VGs artikler – korrekt fremgikk at det var Helge Fossmo som var drapssiktet, er ikke tilstrekkelig til å rette opp den feilaktige fremstillingen som fulgte av billedbruken. Dette fordi den alminnelige avisleser ikke hadde slik kjennskap til Fossmos og Grimborgs utseende som var en forutsetning for å oppdage at det var tale om en forveksling. Det må derfor legges til grunn at det store flertall av VGs lesere ikke forstod at bildet viste feil person, og at de derfor også ble sittende igjen med det inntrykket at personen på bildet var siktet for drap. Imidlertid leses ikke VG i nevneverdig grad i Sverige, og de som leste det aktuelle oppslaget, og som kjente Grimborg, må umiddelbart ha skjönt at det var feil. Det kan således ikke legges til grunn at det har skjedd noen krenkelse av omdømmet.

Som nevnt innledningsvis under rettens bemerkninger, er lagmannsretten – i likhet med tingretten – av den oppfatning at VG ikke har opptrådt uaktsomt i forbindelse med publiseringen av bildet av Grimborg.

"Knutbysaken" var en spesiell sak, som hadde betydelig mediainteresse. Det var derfor ikke unaturlig at en avis som VG ga saken bred omtale, og heller ikke at avisens artikler ble illustrert med ulike fotografier. Etter at Helge Fossmo den 28. januar 2004 ble siktet for drap og arrestert, ønsket VG nye bilder av ham. VG kontaktet derfor Aftonbladet og etterspurte slike bilder. VG ble da tilbudt det aktuelle bildet av Grimborg, som en av Aftonbladets fotografer hadde tatt den 18. januar 2004. Under bildet var det tatt inn ulike opplysninger om bildet, herunder jobb-id, filnavn, dato bildet var tatt mm, samt en såkalt "caption", dvs. en forklarende tekst om hvem bildet viste. Denne ordningen med registrering av opplysninger er internasjonal rutine ved elektronisk lagring av bilder.

I den "caption" som ledsaget bildet som VG fikk oversendt fra Aftonbladet, stod følgende:

**"FRIKYRKO-MORDET I GRÄNSTA. EN 23-ÅRIG KVINNA MÖRDADES I
SITT HEM FRIKYRKOFÖRSAMLINGEN ÅR SAMLAD TILL EN**

GUDSTJÄNST. HELGE FOSSMO, PASTOR SVERIGE OCH FÖRESTÅNDARE
I FÖRSAMLINGEN, MAKE TILL DEN MÖRDADE ALEXANDRA FOSSMO”

Lagmannsretten legger til grunn at registreringen av den uriktige opplysningen om at bildet viste Helge Fossmo ble gjort i Sverige, enten av fotografen eller av andre i Aftonbladet.

Det er i ettertid enkelt å konstatere at opplysningen om at bildet viser Fossmo, er feil. Men lagmannsretten kan likevel ikke se at det var uaktsomt av de ansatte i VG at de ikke oppdaget dette før bildet ble publisert.

Selv om VG i forbindelse med dekningen av ”Knutbysaken” også trykket et feil bilde av drapsofferet, Alexandra Fossmo, er det ikke sannsynliggjort at det generelt må antas å foreligge en slik usikkerhet knyttet til de opplysningene som følger de bildene som VG mottar fra profesjonelle billedleverandører, at det burde vært etablert særskilte kontrollrutiner. Tatt i betraktning at bildet av Grimborg kom fra Aftonbladet, som er eid av Schibsted og som VG hadde hatt et langvarig og omfattende samarbeid med, måtte VG i utgangspunktet kunne forutsette at bildet virkelig viste Helge Fossmo. Lagmannsretten kan derfor ikke se at det er grunnlag for å kreve at avisen i dette tilfellet skulle ha tatt direkte kontakt med fotografen som hadde tatt bildet for å få hans uttrykkelige bekreftelse på at bildet viste Fossmo, slik Grimborg har anført at avisen kunne ha gjort.

Da VG mottok det bildet som i følge den ledsagende ”caption” skulle vise Fossmo, men som viste Grimborg, hadde avisen andre bilder av Fossmo. Det kan være delte meninger om hvor stor portrettlikhet det er mellom bildene av Fossmo og bildet av Grimborg. Men forskjellen er etter lagmannsrettens syn uansett ikke så stor at det var uaktsomt at de ansatte i avisen ikke oppdaget at det kunne være tale om forskjellige personer, og at det derfor burde vært iverksatt en særskilt kontroll.

Grimborg har til støtte for sin anførsel om at VG har opptrådt uaktsomt også vist til reglene i Norsk Presseforbunds ”Vær varsom plakat”. Lagmannsretten kan imidlertid ikke se at VG i denne saken har overtrådt noen av disse reglene.

Lagmannsretten finner etter dette at VG ikke kan anses å ha opptrådt uaktsomt ved sin publisering av bildet av Johan Grimborg. Mangelen på ansvargrunnlag innebærer at VG må frifinnes, og det er derfor unødvendig for retten å gå nærmere inn på de øvrige grunnlag som VG har anført til støtte for sin påstand.

Anken har ført frem, og spørsmålet om saksomkostninger - for begge instanser - blir å avgjøre etter tvistemålsloven §180 annet ledd, jf. § 172. Lagmannsretten har ikke funnet resultatet tvilsomt og kan heller ikke se at det foreligger andre forhold som tilsier at Grimborg fritas for sitt omkostningsansvar. VG tilkjennes derfor saksomkostninger for tingretten og for lagmannsretten.

Advokat Cato Schjøtz har for tingretten fremlagt omkostningsoppgave med kr. 56 387,50, som i sin helhet utgjør salær inklusiv merverdiavgift.

I forbindelse med avslutning av ankeforhandlingen har advokat Schjøtz fremlagt en omkostningsoppgave hvor kostnadene for lagmannsretten ble angitt å være kr. 56 261, hvorav salæret er oppgitt å utgjøre kr 50 000. Selv om det ikke fremgår av salæroppgaven, legger lagmannsretten til grunn at dette beløpet inkluderer merverdiavgift. I et etterfølgende prosesskrift av 12. oktober 2006 har advokat Schjøtz opplyst at han i sin omkostningsoppgave har glemt å ta med ankegebyret, og at dette således kommer i tillegg. Ankegebyret utgjør kr. 20 640.

Grimborg har ikke hatt innvendinger mot de fremsatte omkostningskrav. Lagmannsretten anser omkostningene nødvendige, og VG tilkjennes derfor erstatning i samsvar med det som er krevet.

Grimborg har erklært aksessorisk motanke over tingrettens dom. Det vises til h.r. advokat Arne Meltvedts prosesskrift av 7. april 2005, som er benevnt "Anketilsvar og aksessorisk motanke". VG har gjort gjeldende at det ikke kan motankes på det grunnlag den ankende part har anført, men uten å nedlegge formell påstand i tråd med dette. VG har heller ikke nedlagt noen særskilt omkostningspåstand i forhold til motanken.

Lagmannsretten legger til grunn at Grimborg ikke har fremmet krav om noe mer enn det beløp han ble tilkjent av tingretten, og at han til støtte for sitt krav har fastholdt de anførselene som han påbrote seg der, herunder at han har krav på erstatning i medhold av skadeserstatningsloven § 3-6. Selv om tingretten fant at vilkårene etter denne bestemmelsen ikke var oppfylt, er det ikke grunnlag for å erklære aksessorisk motanke for å opprettholde den samme anførselen for lagmannsretten. Motanken bli derfor å avvise. Dette har ingen betydning for saksomkostningsspørsmålet.

Dommen er enstemmig.

Domsslutning og slutning i kjennelse:

1. Motanken avvises.
2. Verdens Gang AS frifinnes.
3. Verdens Gang AS tilkjennes sakens omkostninger for Oslo tingrett og for Borgarting lagmannsrett med 133 288 - etthundreogtrettitretusentohundreogåttiåtte - kroner innen to uker fra forkynnelsen av denne dom.

Jan Martin Flod

Mette Jenssen

Harald G. Nyhus

Bekreftes
for førstelagmannen:

E. M. Kristiansen

The seal of the court is circular and contains a central emblem of a building with a crown on top. The text 'BORGARTING LAGMANNSRETT' is visible around the perimeter of the seal.

